

De school ontwikkelt haar identiteit in een schoolklimaat dat getekend is door de promotie van de menselijke persoon. Een persoon wordt echter maar zichzelf in verbondenheid met anderen en met de wereld. Menswording krijgt daarom gestalte in een drieoudige verbondenheid:

(1) met anderen - (2) met de wereld - (3) met zichzelf. In deze verbondenheid wordt God ervaren als dragende grond en krijgt de verbondenheid met het mysterie concreet gestalte. Vanuit deze verbondenheid met God durft de katholieke basisschool de toekomst hoopvol tegemoet zien en mag ze vertrouwen dat haar inspanningen niet op niets uitlopen.

Vanuit haar christelijk geïnspireerd mensbeeld geeft het team voorrang aan:

- de uniekheid van ieder menskenkind,
- de verantwoordelijkheid van ieder mens voor zijn handelen,
- verbondenheid en solidariteit met anderen,
- vrouwen in het leven (hoop),
- dankbaar genieten van wat ons gegeven is,
- openheid, respect en zorg voor mens en natuur,
- verwondering door het gewone als ongewoon te ervaren,
- vergeving kunnen geven en ontvangen als herstel van verbondenheid,
- zorgzame nabijheid en troost voor mensen in moeilijke situaties,
- ...

Van de ouders wordt verwacht dat ze loyaal achter de identiteit van de school staan.

De schoolgeen identiteit krijgt gestalte in:

De brede identiteit: dat is de motivatie en de inspiratie achter onderwijskundige en organisatorische keuzes. Vb.: uniciteit van ieder kind - pedagogie van verbondenheid - pedagogie van de hoop...

De expliciete doorwerking van de identiteit

- De school geeft expliciet uitdrukking aan haar identiteit door een gevarieerd en zinvol aanbod van **pastorale activiteiten**. Daartoe nodigen we

leeringen regelmatig uit op activiteiten die gericht zijn op:

- de ontmoeting van elkaar in verbondenheid;
- de verdieping in de Blijde Boodschap;
- de dienstbare en solidaire inzet voor anderen dichtbij en veraf;
- het vieren van belangrijke gebeurtenissen in het leven op school, in verbondenheid met elkaar en (waar het kan) in verbondenheid met God.

• De lessen godsdienst zijn een ondersteuning van de levensbeschouwelijke ontwikkeling van de kinderen. Ze hebben tot doel de leerlingen te helpen om gaandeweg competente vertellers te worden van hun eigen levensverhaal in levensbeschouwelijk opzicht. Er bestaat echter geen levensbeschouwelijke benadering van de werkelijkheid los van een levensbeschouwelijke traditie. In de school opteren we daarom uitdrukkelijk voor de benadering van de levensbeschouwelijke dimensie vanuit de christelijke godsdienst en de katholieke traditie, evenwel in dialoog met andere tradities.

- Ook de zinfragen die zich aandienen in de andere leergebieden worden niet onbesproken gelaten.

Werken aan een degelijk onderwijsinhoudelijk aanbod

"Wat moeten kinderen leren om tot 'goede' mensen uit te groeien?"

De uniciteit van iedere persoon uit het eigen mensbeeld wordt pedagogisch vertaald in een aanbod dat gericht is op de harmonische ontwikkeling van de totale persoon: hoofd, hart en handen.

Doorheen het aanbod worden kinderen in contact gebracht met alle componenten van de cultuur:

- de wereld van taal en communicatie
- de wereld van het muzische
- de wereld van cijfers en feiten
- de wereld van de techniek
- de wereld van het samenleven

de wereld van verleden en heden
de wereld van het goede
de wereld van zingeving

In het aanbod is een logische samenhang te vinden

- Verticale samenhang: dat is de logica van de leerlijn, waarbij het ene logische volgt uit het andere en men voortbouwt op wat kinderen reeds beheersen.
- Horizontale samenhang: dat is de aandacht voor de zinnvolle samenhang van het geheel, voor de differentie tussen de verschillende leergebieden en leerdomeinen.

De dimensie van het zijn, of de integratie van het aanbod in de persoon. Het is niet voldoende dat kinderen beschikken over een aantal weetjes of dat ze een aantal vaardigheden kunnen toepassen als de leerkracht het vraagt. Waar het uiteindelijk op aan komt, is dat kinderen leren met het oog op het leven. Dat ze de dingen die ze leren kunnen plaatsen en gebruiken in hun leven. Dat is leren dat zin heeft en zin geeft.

Werken aan een doeltreffende didactische aanpak en aan een stimulerend opvoedingsklimaat

"Hoe kan dat leren best ondersteund en begeleid worden?"

Kinderen nemen wij serieus. Hun positieve ingesteldheid is het uitgangspunt van onze opvoeding en onderwijs.

Leren is in dat opzicht niet een vullen van vaten met alle mogelijke kennis. Kinderen zijn zelf actief betrokken in het leren. Ze bouwen nieuwe kennis, inzichten en vaardigheden op, voortbouwend op wat ze reeds kennen en kunnen.

Daarom wordt het opvoedingsklimaat gedragen door een visie op de mens en de toekomst (mensbeeld):

- De uniciteit van ieder kind. Het aanbod en het leerproces worden zoveel mogelijk afgestemd op de ontwikkeling van ieder kind